

Ik kan me nog goed herinneren dat ik als mentor tijdens de IDEE-week (introductieweek eerstejaarsstudenten) een meisje sprak over het genot van eten. Zij stond op het punt om Nederlands te gaan studeren op de VU. Vlak voor het eindfeest in de Melkweg gingen we met de mentorgroep eten bij Milords op de Albert Cuijp. We zaten aan
194 een lange tafel en het meisje zat naast me. Ik bestelde gegrilde lamskoteletjes en zij een biefstuk met pepersaus. Ze at haar vlees op en vond het waarschijnlijk ook echt wel lekker, maar op de een of andere manier bekwam me een naar gevoel. Misschien was het de manier waarop ze het vlees naar haar mond bracht of misschien de manier waarop ze op haar vlees kauwde. Ik begon een gesprek met haar over eten en het plezier dat je eraan kan beleven. Zij deelde dat idee niet. 'Mijn lievelingsgerecht', zei ze, 'is een bruine boterham met kaas. Voor mij hoeft dat niet zo nodig, al dat gedoe in de keuken en daarna aan tafel. Ik eet eigenlijk omdat ik anders honger krijg.'

Een paar weken geleden zocht ik dit meisje op in Zweden waar ze een half jaar studeert aan de universiteit van Stockholm. Ze woont in een groot studentencomplex op een afdeling met tien andere studenten met wie ze een grote keuken deelt. In de keuken stonden drie grote koelkasten waarin iedere student een eigen plank heeft.

Op het aanrecht stond een groot druiprek waar alle afwas op stond te drogen. Afwassen gebeurde niet in een teiltje met afwaswater, maar naast de wasbak stond een plantenspuit gevuld met water en afwasmiddel. Iedere student spoot op zijn eigen afwas een kleine hoeveelheid water-afwasmiddelmengsel, spoelde de vaat vervolgens af met warm water en zette die te drogen op het rekje.

In het midden van de keuken bevond zich een groot kookeiland met twee elektrische kookplaten. Tussen de platen stond een enorme voorraad gedroogde kruiden en specerijen. Ik heb meerdere malen studenten gezien die daarvan de meest rare combinaties in hun pannetjes gooien, maar dat heet geloof ik 'fusion' – koken.

Bijna iedere dag kwamen er vriendinnen van het meisje eten. Deze vriendinnen studeren op de VU en wonen nu ook voor een half jaar in Zweden. Ze bereidden met z'n allen de maaltijd en aten die vervolgens in de keuken aan een grote tafel op. Dit proces duurde de hele avond; de eerste vriendin kwam om halfzeven binnen en de laatste ging om elf uur weer naar huis.